

ת"פ 1313/04/20 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1313-04-20 מדינת ישראל נ' מ'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אברהם ישי

נגד

הנאשם: א' מ'

ע"י ב"כ עו"ד רותם סרי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית (בת זוג)**, לפי הוראות סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **איומים**, לפי הוראות 192 לחוק העונשין; **והיזק לרכוש במזיד**, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום (בחודש ינואר 2020) היו הנאשם והמתלוננת נשואים מזה כאחת עשרה שנים ולהם שלושה ילדים - בגילאי שנתיים וחצי, שבע ועשר וחצי (להלן - הילדים) - והתגוררו בדירה בחולון. יובהר כבר עתה כי השניים נשואים גם כיום ובחודש אוקטובר 2021 נולד בנם הרביעי.
3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:
 - ביום 30.01.20 בשעה 21:30 בקירוב שהו הנאשם והמתלוננת בדירה, יחד עם ילדיהם. הנאשם סבר כי המתלוננת בוגדת בו, על רקע הודעה שקיבלה לטלפון הנייד שלה, והחל לצעוק ולקלל אותה.
 - המתלוננת ביקשה מהנאשם שלא יצעק ויקלל ליד הילדים. בתגובה הכה הנאשם את המתלוננת בכך שזרק לכיוונה מאפרה מזכוכית שלא פגעה בה אך נשברה על הרצפה.
 - המתלוננת ביקשה מהנאשם שיחדל ממעשיו אך הוא המשיך ותקף אותה בכך שזרק עליה סל כביסה, וכן ניגש אליה מאחורה, תפס אותה בחוזקה וניער אותה, צבט אותה בידה הימנית, דחף אותה על הרצפה ובעט ברגלה.
 - כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים וכחולים בידה הימנית וברגלה.
 - בהמשך לקח הנאשם את הטלפון של המתלוננת, תוך שאמר לה שלא תתקשר לאף אחד ואיים

עליה באומרו כי יפגע בה. או אז השליך הנאשם את הטלפון על הרצפה וכתוצאה מכך הזכוכית של הטלפון נשברה. לאחר מכן זרק הנאשם את האוכל שהכינה המתלוננת.

4. בדיונים המקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן, אשר עובדותיו פורטו לעיל. במסגרת התיקונים בכתב האישום (המקורי) הושמט אישום נוסף, שני, וכן מותנו עובדות האישום הראשון והושמטה ממנו הוראת חיקוק נוספת. לעניין הענישה עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, אך לא הגיעו להסכמות לעניין העתירה העונשית והמאשימה הודיעה כי עמדתה היא לעונש של מאסר בפועל ורכיבים נלווים (בפרוטוקול, עמ' 3 שורות 9-11).

5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לעניין הענישה שתגזר בסופו של יום.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 12.10.2021) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1978 (בן 43 שנים כיום). כאמור, הנאשם נשוי למתלוננת ולהם כיום ארבעה ילדים קטנים. הנאשם אינו עובד ולדבריו הוא ומשפחתו מתקיימים מקצבת נכות, לה הוא זכאי בשל פגיעה עצבית, וממשכורתה של המתלוננת. מגיל 13 החל הנאשם לאמץ אורח חיים דתי ובהמשך חרדי.

7. הנאשם תיאר קשיי תקשורת עם המתלוננת, כאשר בחווייתו אינו מצליח לבטא את רגשותיו ואת צרכיו, כשעיקר המתיחות בין בני הזוג קשורה ללחצים כלכליים וחינוך הילדים. הנאשם התקשה להתייחס באופן ישיר וענייני לדפוסיו האלימים, למעט האירוע מושא האישום המתוקן אותו הוא תופס כנקודתי. עם זאת ציין הנאשם כי לאחר ביצוע העבירה פנו בני הזוג לטיפול במרכז לשלום המשפחה בחולון, שם שולבו בטיפול זוגי למשך כחצי שנה.

8. בהתייחסותו לאירוע מושא כתב האישום המתוקן נטל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות, תוך הכרה באחריותו להסלמת האירוע. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את המחירים ששילם לאחר האירוע, שכללו נתק מהמתלוננת ומילדיו ובהמשך פגישות עם הילדים תחת פיקוח, עד ששבו לביתם המשותף. הנאשם ציין כי הוא בעל נטייה לחוסר סבלנות, אך הוסיף שכיום מנסה לשנות את התנהלותו.

9. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי במצבי קונפליקט עלול הנאשם להרים את קולו, אך שללה תחושות פחד. המתלוננת הבהירה כי בהגשת תלונתה ביקשה להציב לנאשם גבול. לצד זאת ציינה המתלוננת כי לא העריכה את המחירים הנלווים שתחוה משפחתה בעקבות התלונה. עוד הדגישה המתלוננת כי בחרה לשקם את היחסים בינה לבין הנאשם ואף להרחיב את התא המשפחתי. המתלוננת מסרה כי היא נמצאת בקשר עם גורמי הטיפול, הגם שלהתרשמות שירות המבחן היא מתבטאת כיום בצמצום תוך שטוש חומרת האירוע.

10. בסיכומו של דבר העריך שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה תקופה ארוכה בה חווה הנאשם תחושות פגיעה ודחייה ביחסים עם המתלוננת וכן תסכול, כעס ורגשות שליליים שלא עובדו. שירות המבחן העריך שחווית הריחוק הרגשי תורגמה על ידי הנאשם לחשדנות וקשיי אמון, באופן שהעצים דימוי עצמי נמוך.

11. השירות התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי שוליים או אלימים מושרשים, אך מנגד נוטה לאימפולסיביות וקושי בוויסות התנהגותו במצבי לחץ, ועל כן העריך כי טיפול רגשי ותמיכתי יסייע לו. בנסיבות אלה, ובהיעדר דיווח מגורמי הטיפול אליהם פנו בני הזוג, ביקש שירות המבחן את דחיית הדיון בארבעה חודשים.

12. בתסקיר המשלים (מיום 02.03.2022) צוין כי מדיווח שהתקבל מהמטפלת הזוגית עלה רצונם המשותף של בני הזוג לקבלת כלים לפתרון קונפליקטים, כאשר כיום המליצה לכל אחד מהם להמשיך בטיפול פרטני, בו השתלבו לאחרונה. הנאשם מסר לשירות המבחן כי על רקע לידת בנם הרביעי חלה רגיעה ביחסי בני הזוג וכי הוא משתמש בכלים שרכש בטיפול הזוגי, על מנת שסיטואציות של ויכוחים לא יסלימו.

13. המתלוננת הוסיפה וציינה כי פנתה לרווחה לשם קבלת טיפול עבורה ועבור הבן הבכור, שלהערכתה נפגע כתוצאה מהאירוע מושא כתב האישום המתקן, כמו גם מהנתק מהנאשם והשהיה במקלט. על רקע כל אלה המליץ שירות המבחן להסתפק במקרה זה בענישה טיפולית-שיקומית, בדמות צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

ג. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני הצדדים:

14. כראיה לקביעת העונש הגיש ב"כ המאשימה את תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם. כעולה מהתדפיס, לנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת משנת 2007 בגין ניסיון לגניבה והסגת גבול פלילית. השנייה משנת 2005 בגין גניבה ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. עם זאת, מדובר בעבירות שהתיישנו. עוד הגיש ב"כ המאשימה את תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת. כעולה מתמונות אלה, למתלוננת נגרמו מספר שריטות וסימנים אדומים.

15. ב"כ המאשימה עמד בטיעוניה על הערכים החברתיים, אשר נפגעו כתולדה מביצוע העבירות, ובהם ההגנה על הכבוד, שלמות הגוף ושלמות הנפש. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות בנסיבותיהן, כאשר הנאשם תקף את מתלוננת לעיני ילדיהם הפעוטים תוך שחבל במתלוננת ופגע ברכושה. בנסיבות אלה ותוך הפנייה לפסיקה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם העונש ההולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

16. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנה ב"כ המאשימה להיבטים השליליים שבתסקירי שירות המבחן. לשיטתו, הנאשם טרם עבר שיקום והדרך בהקשר זה היא עוד ארוכה. בנסיבות אלה, כך לשיטתו, אין מקום לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ואף אין מקום לגזירת העונש ברף התחתון של המתחם נוכח עברו הפלילי של הנאשם. ב"כ המאשימה עתר אפוא לגזירת העונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם לו טען, וכן להשתתף מאסר מותנה, קנס כספי ופיצויים למתלוננת.

17. ב"כ הנאשם, מצדו, הדגיש את התיקונים המהותיים שנערכו בכתב האישום, על רקע קשיים ראיתיים, כמו גם נטילת האחריות המלאה על ידי הנאשם, מיד לאחר שתוקן כתב האישום. עוד הטעים הסניגור, מבלי להקל ראש בעבירות, כי הפגיעות שנגרמו למתלוננת הן ברף חומרה נמוך ולא מדובר בפגיעות שנשארו לצמיתות או שהשאירו זכר. בנסיבות אלה, ותוך הפנייה לפסיקה, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו בענישה צופה פני עתיד גרידא.

18. עוד הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבות הקולה, כפי שהן עולות מתסקירי שירות המבחן, כמו גם המחירים שהנאשם ומשפחתו שילמו בעקבות החקירה וההליך המשפטי. ב"כ הנאשם הדגיש את משמעות העובדה שהמתלוננת בחרה להמשיך לחיות עם הנאשם, ואף להרחיב את המשפחה, ובמיוחד עמד על ההליך הטיפולי-שיקומי המשמעותי בו שולב הנאשם ובו הוא ממשיך לפסוע. לשיטת ב"כ הנאשם, הליך זה מלמד כי גם אם תידחה עתירת ההגנה לקביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו בענישה צופה פני עתיד, עדיין מדובר במקרה בו יש מקום לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם הוסיף וציין כי כיום הוא והמתלוננת נמצאים במקום אחר ומשתתפים בהליך טיפולי (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 21 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיני הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. לענין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלימות, במיוחד כאשר הן מבוצעות בתוך התא המשפחתי. ביצוע של עבירות כאלה פוגע בערכי היסוד שעליהן מושתת בניינה של החברה ואף ביכולת לקיים חברה מתוקנת ובריאה. אכן, בפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב-יחסית של ענישה, אך ככלל מדיניות הענישה הנהוגה - כאשר מדובר בתקיפת בן זוג הגורמת חבלה ממשית (לפי הוראות סעיף 382(ג) לחוק העונשין) - היא בקביעת רף ענישה מינימלי של מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות (ר' ת"פ (קריות) 42023-01-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.03.2021) והפסיקה המאוזכרת שם, וכן השווה רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (01.03.2020)).

22. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בענייננו מתקיימות מספר נסיבות מחמירות, הן בכך שהעבירות בוצעו לנגד עיני ילדיהם הקטנים של הנאשם והמתלוננת, והן בכך שהעבירות התמשכו וכללו גם נזק לרכוש. עם זאת, מתקיימות גם נסיבות מקלות, בכך שמדובר באירוע ממוקד אחד ובפגיעות ברף חומרה נמוך יחסית, שלא הצריכו טיפול רפואי. בהתחשב במכלול נסיבות אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והחריגה הימנע:

ה.

23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. יחד עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית

המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, הוא רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

24. הנאשם בעניינו הוא כבן 43 שנים, נשוי למתלוננת ואב לארבעה ילדים קטנים. לנאשם אמנם שתי הרשעות קודמות, אך הן ישנות מאוד והתיישנו עוד בשנת 2014. בנוסף, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והשתלב בהליכים טיפוליים, הן בטיפול זוגי יחד עם המתלוננת והן, לאחרונה, בטיפול פרטני. תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו של הנאשם הם חיוביים, וממליצים על ענישה שיקומית. בנוסף, וזו אולי הנקודה העיקרית כאן, היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת שוקמו ולאחרונה הם אף הרחיבו את משפחתם. יוטעם, כי מאז ביצוע העבירות - בחודש ינואר 2020 - לא הוגשו תלונות נוספות ואכן נראה שהנאשם עלה על דרך חדשה.

25. בנסיבות אלה, המסקנה המתבקשת היא כי אמנם מדובר במקרה המצדיק חריגה לכך קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, וקביעת עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. הקלה זו יש לאזן בהטלת ענישה כספית-מוחשית, אך אין מקום לפסיקת פיצויים שכן כאמור בני הזוג ממשיכים לחיות יחדיו ולנהל משק בית משותף.

26. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ב) קנס בסך של 1,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.22 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יחולט הפיקדון לטובת תשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, במעמד הצדדים.